

Fasādes atjaunošana

Līdz ar pavasara atnākšanu atsākas intensīva būvniecība. Ēkas fasādes remonts ir nopietns darbs, kas prasa gan laiku, gan naudu. Tomēr ieguvumu ir daudz - paaugstinās ēkas energoefektivitāte, uzlabojas mikroklimats ēkā, mazāk tērējot enerģiju, rodas būtiska

līdzekļu ekonomija, uzlabojas ēkas izskats, un krietni paaugstinās nekustamā īpašuma vērtība.

Kā izvēlēties materiālus

Nav svarīgi, vai atjauno liela objekta vai nelielas privātmājas fasādi, - vispirms jātiek skaidrībā, kas darāms, un tad jāizvēlas optimālais variants.

Taupīt var divējādi - ja pirksiet vislētākos materiālus, pieaugs veicamā darba apjoms un arī izmaksas, turklāt ne vienmēr būs garantēta kvalitāte, ja iegādāšaties jaunus materiālus, kas ļauj

strādāt profesionāli un ātri, tie maksās salīdzinoši dārgāk. Ja fasādes remontu privātmājā veic pašu spēkiem nedēļas nogalēs, var atļauties taupīt, pērkot lētākus materiālus. Ja objekts ir liels, dārgākie daudzkomponentu apdares materiāli ļaus krietni ietaupīt. Ir arī trešais ceļš - var izvēlēties pašmāju ražojumus, kas ir lētāki par rietumu analogiem. Ja vien brends jums nav svarīgs, kvalitātes riska nav, jo gandrīz visa Latvijā ražotā produkcija tiek izgatavota no tām pašām izejvielām un pēc tām pašām receptūrām kā rietumu analogi. Izstrādājumi faktiski neatšķiras, tikai vietējo izstrādājumu cena ir par aptuveni 20% mazāka.

Fasādes sagatavošana

Jebkuras fasādes apdare jāsāk ar tās sagatavošanu - jānoskaidro stāvoklis un jākonstatē bojājumi. Visieteicamāk ir šim nolūkam uzaicināt ekspertu. Tipiskākais fasādes bojājumu iemesls ir ūdens ietekme. Tāpēc jāsakarāto visas notekcaurules un jumts.

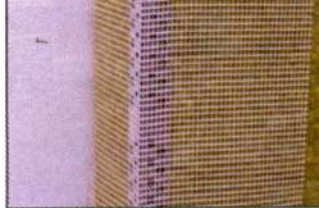
Pēc tam ar aizsargplēvi jānosedz logi, durvis un citas fasādes detaļas. Virsmai jābūt sausai un tīrai, uz tās nedrīkst būt putekļi, kaļķis vai eļļas. Īpaši uzmanīgi jāskatās, lai uz fasādes nebūtu tauku, vaska, emulsijas vai eļļas krāsu palieku. Fasādi ieteicams tīrīt mehāniski - nodauzīt gabalus, kas jau daļēji atdalījušies, ar skrāpi notīrīt atlobījušos krāsu. Viens no efektīvākajiem paņēmieniem ir augstspiediena smilšu, gaisa vai ūdens strūkļas izmantošana.

Virsmas, kuras ir bijušas bojātas, pēc cēloņu likvidācijas, ieteicams apstrādāt ar sanācījas materiāliem. Sanācījas apmetumam ir palielināts poru daudzums, kas, sienām žūstot, ļauj sāļiem cirkulēt un neuzkrāties uz virsmas.

Ja ir bojāti vairāk nekā 30% fasādes vecā apmetuma laukuma, vislabāk to nodauzīt un apmest no jauna. Ja fasāde kopumā vēl ir labā stāvoklī, atliek tikai aizšpaktelēt plaisas. Špakteles var būt uz cementa, akrila vai PVH bāzes. Špakteli uzklāj ar špaktelļapstiņu vai rīvdēli. Nedaudz apžuvušu virsmu nolīdzina ar viegli samitrinātu sūkli. Augstas kvalitātes virsmas iegūšanai laukumu slīpē ar smilšpapīru.

Līmjavas iestrādāšana ar dībeliem vai līmjavu nostiprina siltumizolācijas materiālu.

Uzmanīgi samontē stūra profilus pirms līmjavas klāšanas.

Sagatavo 3 - 4 l ūdens.

Pievieno 1 maisu «Plastherm».

Masu rūpīgi izmais ar elektrmikseri.

Līmjava ir gatava klāšanai.

Ar rīvdēli uzklāj līmjavu 3 - 4 mm biezā kārtā.

«Plastherm» klāj tieši uz putuplasta vai minerālvates.

Iestrādā stiklšķiedras sietu.

Iestrādā stiklšķiedras sietu.

Tālākais solis ir virsmas gruntēšana. Svarīgi ir novērtēt, vai apmetumu nepieciešams gruntēt ar dziļumgrunti. Tā paredzēta vecu, nestipru, sausu virsmu stiprināšanai, uzlabojot to saķeri ar dažādām virsmām, kā arī samazina ūdens uzsūkšanās spējas. Speciālisti tomēr iesaka ar dziļumgrunti gruntēt visas porainās un mitrumu uzsūcošās cementa, betona, gāzbetona, ģipša, ģipškartona, cementa - kaļķa un citas virsmas.

Grunti uz virsmas uzklāj ar otu, zema spiediena pulverizatoru vai rullīti vienmērīgi vienu reizi. Ja virsma ir ļoti veca, bojāta, stipri uzsūc ūdeni, nestabila, jāklāj divas vai trīs reizes. Tādā gadījumā pirmā grunts kārtā jāzagatavo šķidrāka - tai jāpiejauc ūdens proporcijās 1:1. Nākošo slāni klāj, kad iepriekšējais slānis ir nožūvis.

Vecie kaļķa apmetumi noteikti ir jāgruntē, pretējā gadījumā tie nespēs izturēt jauno kārtu smagumu, tomēr ar dziļumgrunti aizrauties arī nevajadzētu, jo tā, dziļi iesūcoties, samazina sienu gaisa caurlaidību un ēka sliktāk elpo.

leguldījums, kas atmaksāsies

Siltināšana nav lēts prieks, tomēr to vajadzētu paveikt, jo caur sienām siltuma zudumi ir vislielākie - gandrīz 50%. Latvijas apstākļos siltināšana noteikti atmaksājas, ļaujot krietni ietaupīt uz apkures rēķina.

Fasādes siltināšanai var izvēlēties divus materiālus - minerālvati vai putupolistirola plāksnes. Izmantojot putupolistirolu, siltināšana izmaksā ir vismaz uz pusi lētāk, bet to iesaka tikai samērā jaunām ēkām, kurām nav problēmu ar mitrumu, jo putupolistirols slikti elpo. Akmens vai stiklavate ir gaisa caurlaidīga, un to var izmantot arī mitru koka ēku siltināšanai. Visas minerālvates var uzskatīt par nekaitīgām, jo

gan akmens, gan stiklavate izgatavota no dabiskām izejvielām. Akmensvati gatavo no vulkāniskajiem iežiem, kas, kausējot ļoti augstā temperatūrā, pārveidoti smalkās šķiedrās. Stiklavates izejmateriāls ir smiltis vai stikla lauskas.

Liekot minerālvati, jācenšas to mehāniski nebružāt, jo materiāla šķiedras ir trauslas un viegli lūstošas - sīkas daļiņas nonāk vidē, var iekļūt elpošanas ceļos, acīs vai uz ādas un radīt nopietnu kairinājumu. Strādājot ar minerālvatēm, tāpat ar stiklavati, ieteicams vilkt aizsargtērpu un brilles.

Gan stikla, gan akmensvate ir ugunsizturīga, akmensvate neizkūst pat +1000 °C temperatūrā.

Putupolistirola priekšrocība ir tā lētums. Uzmanīgi jāizvēlas pareizā putupolistirola cietības pakāpe - pretējā gadījumā pat pareizi apstrādātas virsmas mehāniskā izturība būs pārāk zema. Putupolistirols ir degošs materiāls. Strādājot ar putupolistirola plāksnēm, tās nevajadzētu ilgi atstāt tiešos saules staros, jo materiāls zaudē īpašības, kļūst trausls un irdens.

Siltināšana ir vienkārša, bet darbietilpīga

Pats process ir visai vienkāršs, tomēr prasa salīdzinoši daudz darba un laika. Fasādei jābūt tīrai, plaisām aizšpaktelētām un virsmai - nolīdzinātai. Ja fasādei ir lieli nelīdzenumi, korekcijai var izmantot arī pašas putupolistirola plāksnes. Tas prasīs mazāk darba un līdzekļu nekā negludumu novēršana, kļājot špakteli vai dekoratīvo apmetumu. Turklāt nevienmērīgs virsējā apmetuma slānis vēlāk var sākt plaisāt.

Sagatavoto fasādi pārklāj ar atbilstošu līmi, ko klāj ar špakteļa lāpstiņu vienmērīgā slānī. Pēc tam ar rievotu lāpstiņu veido gropītes. Ja virsma ir nelīdzena, līmi klāj gar plāksnes malām